

Kirsten og vejen fra Gurre

♩=70

Tony Vejslev 1953. Sats Werner Knudsen 2010.

S.
1. Det løv-fald, som vi kom så alt-for nær, be - drog os med de ting, vi hav-de kær: Den

A.
1. Det løv-fald, som vi kom så alt-for nær, be - drog os med de ting, vi hav-de kær: Den

T.
1. Det løv-fald, som vi kom så alt-for nær, be - drog os med de ting, vi hav-de kær: Den

B.
1. Det løv-fald, som vi kom så alt-for nær, be - drog os med de ting, vi hav-de kær: Den

7
stren-ge, hvi - de sol. En slø - ret regn. Et gult for - un-drings - smil i Ny - rup Hegn.

stren-ge, hvi - de sol. En slø - ret regn. Et gult for - un-drings - smil i Ny - rup Hegn.

stren-ge, hvi - de sol. En slø - ret regn. Et gult for - un-drings - smil i Ny - rup Hegn.

stren-ge, hvi - de sol. En slø - ret regn. Et gult for - un-drings - smil i Ny - rup Hegn.

1. Det løvfald, som vi kom så altfor nær,
bedrog os med de ting, vi havde kær:
Den strenge, hvide sol. En sløret regn.
Et gult forundringssmil i Nyrup Hegn.

2. Hvor kom vi altfor nær på alle ting.
Det løvfald lod os se en sjælden ring:
Der stod en hest med samme hvide hår,
som vore arme unger engang får.

3. Din lille, varme hånd sad fast i min,
og der kom blæsten rendende med sin.
I vejens våde, blanke asfalt-å
drev mange flere blade end vi så.

4. Esbønderup. Det hvide hospital.
En fjern og ukendt hanes søndagsgal.
Dit blik fik gule marker med sig hjem.
Nu ejer du en længsel efter dem.

Frank Jæger 1953